

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.896/2007/3. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Stenglné dr. Horváth Ágnes ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága** (7621 Pécs, Rákóczi út 52-56.) kérelmezett ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásban a Baranya Megyei Bíróság 2007. augusztus 28. napján kelt 7.Kpk.50.722/2007/2. számú végzése ellen a kérelmezett 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja és a kérelmet elutasítja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 30.000 (Harmincezer) forint együttes első- másodfokú perköltséget.

A kérelem és a fellebbezés illetékét az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Baranya Megyei Bíróság Pk..... számú, 1995. január 18. kelt végzésével az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 15. § (1) bekezdésére, és a gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Gk.tv.) utalással kérelmezőt nyilvántartásba vette, szervezeti formáját köztestületként határozta meg, majd a 9. számú végzésével kiemelkedően közhasznú fokozatban, közhasznú szervezetté minősítette.

A kérelmező 2007. május 11-én nyújtott be kérelmet a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf.tv.) által meghatározott feltételek igazolásához rendszeresített 06637 adatlap megküldésével a kérelmezetthez. Megítélése szerint státusza nem csupán köztestület, hanem kiemelkedően közhasznú tevékenységet folytató társadalmi szervezet. Működését, célját, szervezeti felépítését tekintve megfelel az Etv. által meghatározott

kritériumoknak, így az Szf.tv. személyi hatálya alá tartozik és jogosult a magánszemélyek által felajánlott 1 % összegére. Ezt a jogi álláspontját erősíti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 65. § (6) bekezdése, amely a köztestületre az egyesületekre vonatkozó szabályokat rendeli megfelelően alkalmazni.

A kérelmezett a kérelmező kedvezményezettségi feltételek fennállásának igazolására irányuló kérelmét a 3738696885/2007. számú határozatával elutasította. Indokai szerint a kérelmező köztestület, a Gk.tv. alapján jött létre és így vették nyilvántartásba. A kérelmezőnek a jelenleg hatályos, a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Gk.tv.2.) 3. § (1) bekezdésén alapuló kiemelten közhasznúsága, és ilyenként az Etv. szerint nyilvántartásba vétel okán, még nem vált társadalmi szervezetté.

Az elsőfokú bíróság a kérelmezett határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy a kérelmező megfelel az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) pontjában közölt feltételeknek. Indokai szerint a kérelmezőt a Baranya Megyei Bíróság társadalmi szervezetként tartja nyilván. A társadalmi szervezet az Etv. 5. §-a értelmében gyűjtőfogalom, a törvény ugyanis negatív fogalmát adja a társadalmi szervezetnek, a magánszemélynek az egyesülési jog alapján létrehozott olyan közösségét zárja ki e körből, amelynek működése nem rendszeres, vagy nincs nyilvántartott tagsága, vagy a törvényben meghatározott szervezete. A kérelmezőre e feltételek nem illenek rá, ezért társadalmi szervezetnek minősül. A kérelmező nem tartozik azon társadalmi szervezetek körébe, amelyet az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) pontja kizár a kedvezményezettek köréből, ennél fogva a kedvezményezetti státusz megilleti. A Gk.tv.2. preambulumból is egyértelmű, hogy a törvényalkotó az egyesülési jog alapján működő társadalmi szervezetnek tekinti a gazdasági kamarákat.

Az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatása érdekében a kérelmezett élt fellebbezéssel. Határozati álláspontjával egyezően azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése téves, az Etv. megfelelő alkalmazása, és a nyilvántartásba vételi szabályok miatt a kérelmező még nem minősül társadalmi szervezetnek. Az Etv. 3. § (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezeteket a tagok önkéntesen hozzák létre, míg a köztestület létrehozását törvény rendeli. Az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a)-c) pontjai egyértelműen nevesítik az Etv. alapján létrejött társadalmi szervezeteket, mely kedvezményezetti kör kiterjesztő értelmezésének nincs helye.

A kérelmező észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. Kérelmi előadásával összhangban, a Ptk. 65. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Etv. 5. §-a alapján hangsúlyozta, hogy rá a társadalmi szervezetre vonatkozó szabályok irányadóak, ennek alapján vette őt a megyei bíróság nyilvántartásba. Az Szf.tv. 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat egybevetve az Etv. 5. §-a szerinti negatív fogalmi meghatározással kétséget kizáróan megállapítható a társadalmi szervezetkénti besorolásának jogszerűsége.

A fellebbezés alapos.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény jogot ad a magánszemélyeknek arra, hogy a befizetett adójuk egy részéről kedvezményezettek javára rendelkezzenek. Az Szf.tv. speciális normákat tartalmaz a személyi jövedelemadó ezen meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználására, meghatározva a kedvezményezettek körét. A kedvezményezetti státusz megítélése és elnyerése az Szf.tv. előírásai szerint történik. Az Szf.tv. 4. § (1) bekezdése e törvény alkalmazásában jelöli meg azt, hogy ki lehet kedvezményezett. Az Szf.tv. eljárásban alkalmazandó időszakban hatályos és a jogkérdés megítélése szempontjából releváns 4. § (1) bekezdés a)-c) pontja szerint ide tartoznak a kivételeket nem számítva az Etv. szerinti társadalmi szervezetek, az alapítvány, illetve a kiemelkedően közhasznú alapítvány, társadalmi szervezet és közalapítvány, amennyiben a törvényben előírt nyilvántartási feltételeket teljesítik, illetve tényleges közhasznú tevékenységet végeznek.

Az elsőfokú bíróság jogi értelmezésével ellentétben az Etv. szerinti társadalmi szervezetek fogalmába azok a szervezetek tartoznak - az Szf.tv. 4. § (1) bekezdése a) pontban kivetteket ide nem értve - amelyek létrehozásában az Etv.-nek van primátusa, vagyis a szervezet létrejöttének jogalapját az Etv. biztosítja.

Míg az egyesülési jog alapján létrehozott társadalmi szervezetekre a Ptk. 64. §-a szerint az egyesületre vonatkozó szabályok az irányadók, azok részletes szabályait az Etv. állapítja meg, addig a köztestület a Ptk. 65. §-a alapján intézményesített szervezet, létrehozását törvény rendeli el. Elsődleges a közjogi szabályozása, eltérő törvényi rendelkezés hiányában alkalmazandóak az egyesületre vonatkozó szabályok.

A kérelmezett gazdasági kamara, létrehozásának jogalapját a Gk.tv. teremtette meg, jogi személyiségének típusát a Gk.tv.2. 3. § (1) bekezdése a Ptk. 65. §-a szerint köztestületnek határozza meg. A kérelmező jogi státusza tehát a Ptk. 65. §-ából ered, ez az irányadó az Szf. tv. szerinti kedvezményezetti körbe tartozás megítélésekor. A gazdasági kamara a nyilvántartásba vétellel jön létre. Az Etv. 1994. január 1-jétől hatályos 4/A. §-a szerint az egyesületre (Ptk. 61-64. §-ai) e törvény alkalmazásakor a társadalmi szervezetre vonatkozó szabályok az irányadók. A gazdasági kamara nyilvántartásba vételi eljárási rendjének - figyelemmel az egyesületre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazására - ez okból a másodfokú bíróság nem tulajdonított döntő jelentőséget. Ezt az értelmezést erősíti a kérelmezett által is hivatkozott BH.2000.572 számú eseti döntés, amelyben a Legfelsőbb Bíróság a kamarák és az egyesületek viszonyát elemezve egyértelműen rögzítette, hogy amennyiben egy kamara e minőségében kéri a bíróságtól a nyilvántartásba vételét, akkor azt nem az Etv. alapján, mint társadalmi szervezetet, hanem mint a Ptk. 65. §-ában meghatározott köztestületet kell bejegyezni a nyilvántartásba.

A kérelmezett ezért a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően döntött a kedvezményezettségi feltételekről és utasította el a kérelmet. Mindezek alapján a

Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését az Szf.tv. 7. § (5) bekezdése szerinti nemperes eljárásra tekintettel a nemperes eljárásokkal kapcsolatosan a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában kiadott 105/1952.(XII.28.) MT számú rendelet 13. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 259. § rendelkezésére tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta, az alaptalan kérelmet elutasította.

A kérelmezett első- másodfokú költségének viselésére a kérelmező a Pp. 78. § (1), (2) és 79. § (1) bekezdése alapján köteles.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett eljárási és fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 47. § (1) bekezdése alapján a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. § szerint a Magyar Állami viseli, figyelemmel a kérelmezőt az Itv. 5. § (1) bekezdésének d) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre.

Budapest, 2008. február 13. napján.

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő